

Dokument z posiedzenia

A9-0183/2020

8.10.2020

SPRAWOZDANIE

w sprawie politycznych strategii społecznych i na rzecz zatrudnienia w strefie euro w 2020 r.
(2020/2079(INI))

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

Sprawozdawczyni: Klára Dobrev

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ.....	27
GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ	28

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

**w sprawie politycznych strategii społecznych i na rzecz zatrudnienia w strefie euro w 2020 r.
(2020/2079(INI))**

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2, 3, 5 i art. 6 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając art. 4, 6, 9, 145, 148, 149, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 158, 165, 166, 168, 174 i 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 13 kwietnia 2016 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską w sprawie lepszego stanowienia prawa¹,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej tytuł IV („Solidarność”), oraz dyrektywę 2000/43/WE (dyrektywa w sprawie równości rasowej),
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach osób niepełnosprawnych,
- uwzględniając cele zrównoważonego rozwoju ONZ, w szczególności cele nr 1, 3, 4, 5, 8, 10 i 13,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2020/672 z dnia 19 maja 2020 r. w sprawie ustanowienia europejskiego instrumentu tymczasowego wsparcia w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej (SURE), jaka wystąpiła w związku z pandemią COVID-19²,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/559 z dnia 23 kwietnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 223/2014 w odniesieniu do wprowadzenia szczególnych środków reagowania na epidemię COVID-19³,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 kwietnia 2020 r. pt. „Działania w odpowiedzi na koronawirusa. Wykorzystanie każdego dostępnego euro w celu ratowania życia i ochrony źródeł utrzymania” (COM(2020)0143),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/460 z dnia 30 marca 2020 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013 oraz (UE) nr 508/2014 w odniesieniu do szczególnych środków w celu uruchomienia inwestycji w systemach ochrony zdrowia państw członkowskich oraz w innych sektorach ich gospodarek w odpowiedzi na epidemię COVID-19 (Inicjatywa

¹ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

² Dz.U. L 159 z 20.5.2020, s. 1.

³ Dz.U. L 130 z 24.4.2020, s. 7.

inwestycyjna w odpowiedzi na koronawirusa)⁴,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 marca 2020 r. pt. „Skoordynowana reakcja gospodarcza na epidemię COVID-19” (COM(2020)0112),
- uwzględniając sprawozdanie techniczne Wspólnego Centrum Badawczego pt. „The COVID confinement measures and EU labour markets” [Środki izolacji w związku z COVID a rynki pracy UE] opublikowane w 2020 r., w szczególności zawartą w nim analizę najnowszych dostępnych informacji na temat wzorców telepracy w Unii Europejskiej,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 czerwca 2019 r. pt. „Pogłębienie europejskiej unii gospodarczej i walutowej: podsumowanie postępów po czterech latach od publikacji sprawozdania pięciu przewodniczących. Wkład Komisji Europejskiej w szczyt państw strefy euro w dniu 21 czerwca 2019 r.” (COM(2019)0279),
- uwzględniając sprawozdanie pięciu przewodniczących z dnia 22 czerwca 2015 r. pt. „Dokończenie budowy europejskiej unii gospodarczej i walutowej”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 maja 2020 r. pt. „Europejski semestr 2020: zalecenia dla poszczególnych krajów” (COM(2020)0500),
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie uruchomienia ogólnej klauzuli korekcyjnej w ramach paktu stabilności i wzrostu (COM(2020)0123) oraz późniejszą decyzję Rady w tej sprawie z dnia 23 marca 2020 r,
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 26 lutego 2020 r. dotyczący decyzji Rady w sprawie wytycznych polityki zatrudnienia państw członkowskich (COM(2020)0070),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 22 listopada 2017 r. dotyczący decyzji Rady w sprawie wytycznych dotyczących polityk zatrudnienia państw członkowskich (COM(2017)0677) i stanowisko Parlamentu w tej sprawie z dnia 19 kwietnia 2018 r.⁵,
- uwzględniając decyzję Rady (UE) 2019/1181 z dnia 8 lipca 2019 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityk zatrudnienia państw członkowskich⁶,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie rocznej strategii zrównoważonego wzrostu gospodarczego na 2020 r. (COM(2019)0650),
- uwzględniając wniosek Komisji i Rady z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie wspólnego sprawozdania o zatrudnieniu towarzyszący komunikatowi Komisji w sprawie rocznej strategii zrównoważonego wzrostu gospodarczego na 2020 r. (COM(2019)0653),
- uwzględniając zalecenie Komisji z dnia 17 grudnia 2019 r. dotyczące zalecenia Rady w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro (COM(2019)0652),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 17 grudnia 2019 r. pt. „Sprawozdanie

⁴ Dz.U. L 99 z 31.3.2020, s. 5.

⁵ Dz.U. C 390 z 18.11.2019, s. 196.

⁶ Dz.U. L 185 z 11.7.2019, s. 44.

- przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania na 2020 r.” (COM(2019)0651),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 listopada 2019 r. pt. „Ogólna ocena projektów planów budżetowych na 2020 r.” (COM(2019)0900),
 - uwzględniając wytyczne polityczne dla Komisji Europejskiej na lata 2019–2024 pt. „Unia, która mierzy wyżej. Mój program dla Europy”, przedstawione przez przewodniczącą Komisji Ursulę von der Leyen,
 - uwzględniając zapowiedź przewodniczącej Komisji Europejskiej Ursuli von der Leyen zawartą w dokumencie zatytułowanym „Unia, która mierzy wyżej. Mój program dla Europy. Wytyczne polityczne na następną kadencję Komisji Europejskiej (2019-2024)”: „aby wspierać wszystkie dzieci w potrzebie, stworzę europejską gwarancję dla dzieci, wzorując się na koncepcji zaproponowanej przez Parlament Europejski”,
uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 kwietnia 2017 r. pt. „Ustanowienie Europejskiego filaru praw socjalnych” (COM(2017)0250), w szczególności zasadę 11 podkreślającą znaczenie promowania praw dziecka,
 - uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 8 czerwca 2020 r. pt. „Wyzwania demograficzne – dalsze działania”⁷,
 - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 20 czerwca 2011 r. na temat godzenia życia zawodowego z rodzinnym w kontekście zmian demograficznych (11841/11),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 kwietnia 2017 r. pt. „Inicjatywa na rzecz wspierania równowagi między życiem zawodowym a prywatnym pracujących rodziców i opiekunów” (COM(2017)0252),
 - uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 480/2014 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013⁸,
 - uwzględniając wniosek Komisji z dnia 13 marca 2018 r. dotyczący zalecenia Rady w sprawie dostępu pracowników oraz osób samozatrudnionych do ochrony socjalnej (COM(2018)0132),
 - uwzględniając pakiet Komisji dotyczący inwestycji społecznych z 2013 r. opisany szczegółowo w komunikacie pt. „Inwestycje społeczne na rzecz wzrostu i spójności, w tym wdrażanie Europejskiego Funduszu Społecznego na lata 2014–2020” (COM/2013/0083),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 kwietnia 2011 r. pt. „Unijne ramy dotyczące krajowych strategii integracji Romów do 2020 r.” (COM(2011)0173) oraz późniejsze sprawozdania z jego wdrażania i oceny,
 - uwzględniając zalecenie Komisji z dnia 3 października 2008 r. w sprawie aktywnej

⁷ Dz.U. C 205 z 19.6.2020, s. 3.

⁸ Dz.U. L 138 z 13.5.2014, s. 5.

integracji osób wykluczonych z rynku pracy⁹,

- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1158 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym rodziców i opiekunów oraz uchylającą dyrektywę Rady 2010/18/UE¹⁰,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 26 kwietnia 2017 r. pt. „Taking stock of the 2013 Recommendation on »Investing in children: breaking the cycle of disadvantage«” [Podsumowanie zalecenia z 2013 r. – Inwestowanie w dzieci: przerwanie cyklu marginalizacji] (SWD(2017)0258),
- uwzględniając dokument Komisji pt. „Strategiczne zaangażowanie na rzecz równouprawnienia płci na lata 2016–2019”, a także europejski pakt na rzecz równości płci na lata 2011–2020 i konkluzje Rady w tej sprawie z dnia 7 marca 2011 r.¹¹ oraz komunikat Komisji z dnia 5 marca 2020 r. pt. „Unia równości: strategia na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025” (COM(2020)0152),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 29 maja 2013 r. pt. „Cele barcelońskie. Rozwój struktur opieki nad dziećmi w Europie na rzecz trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2013)0322),
- uwzględniając cele określone w 2002 r. w Barcelonie dotyczące zapewnienia do roku 2010 opieki nad dziećmi dla co najmniej 90 % dzieci w wieku od trzech lat do wieku obowiązku szkolnego oraz dla co najmniej 33 % dzieci w wieku poniżej trzech lat,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 4 października 2016 r. pt. „Gwarancja dla młodzieży i inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych trzy lata później” (COM(2016)0646),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 września 2016 r. pt. „Zwiększenie europejskich inwestycji na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego: w kierunku drugiego etapu funkcjonowania Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych i nowego Europejskiego Planu Inwestycji Zewnętrznych” (COM(2016)0581),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 czerwca 2016 r. pt. „Nowy europejski program na rzecz umiejętności. Wspólne działania na rzecz wzmocnienia kapitału ludzkiego, zwiększania szans na zatrudnienie i konkurencyjności” (COM(2016)0381),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 1 lipca 2020 r. pt. „Europejski program na rzecz umiejętności służący zrównoważonej konkurencyjności, sprawiedliwości społecznej i odporności” (COM(2020)0274),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 czerwca 2016 r. pt. „Europejski program na rzecz gospodarki dzielenia się” (COM(2016)0356),
- uwzględniając pakiet dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym (dyrektywy (UE)

⁹ Dz.U. L 307 z 18.11.2008, s. 11.

¹⁰ Dz.U. L 188 z 12.7.2019, s. 79.

¹¹ Dz.U. C 155 z 25.5.2011, s. 10.

2018/849¹², (UE) 2018/850¹³, (UE) 2018/851¹⁴ i (UE) 2018/852¹⁵),

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 1 czerwca 2016 r. pt. „Europa znów inwestuje. Wnioski z realizacji planu inwestycyjnego dla Europy” (COM(2016)0359),
- uwzględniając białą księgę Komisji z dnia 16 lutego 2012 r. pt. „Plan na rzecz adekwatnych, bezpiecznych i stabilnych emerytur” (COM(2012)0055),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 października 2010 r. pt. „Solidarność w zdrowiu. Zmniejszanie nierówności zdrowotnych w UE” (COM(2009)0567),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 7 grudnia 2015 r. dotyczące propagowania gospodarki społecznej jako siły napędowej rozwoju gospodarczego i społecznego w Europie (15071/15),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 października 2019 r. w sprawie polityki zatrudnienia i polityki społecznej w strefie euro¹⁶,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2019 r. w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: zatrudnienie i aspekty społeczne w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2019 r.¹⁷,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie edukacji w erze cyfrowej: wyzwania, szanse i wnioski dotyczące kształtowania polityki UE¹⁸,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 września 2018 r. w sprawie metod reintegracji pracowników na stanowiska pracy wysokiej jakości po poważnym urazie lub chorobie¹⁹,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 listopada 2017 r. w sprawie zwalczania nierówności jako czynnika sprzyjającego tworzeniu miejsc pracy i wzrostowi²⁰,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 października 2017 r. w sprawie strategii politycznych na rzecz zagwarantowania dochodu minimalnego jako narzędzia walki z ubóstwem²¹,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 września 2017 r. w sprawie nowego europejskiego programu na rzecz umiejętności²²,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 stycznia 2017 r. w sprawie europejskiego filaru

¹² Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 93.

¹³ Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 100.

¹⁴ Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 109.

¹⁵ Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 141.

¹⁶ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0033.

¹⁷ Teksty przyjęte, P8_TA(2019)0202.

¹⁸ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0485.

¹⁹ Dz.U. C 433 z 23.12.2019, s. 9.

²⁰ Dz.U. C 356 z 4.10.2018, s. 89.

²¹ Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 156.

²² Dz.U. C 337 z 20.9.2018, s. 135.

praw socjalnych²³,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 maja 2016 r. w sprawie ubóstwa: perspektywa płci²⁴,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 2 lutego 2016 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie utworzenia europejskiej platformy na rzecz usprawnienia współpracy w zakresie zapobiegania pracy nierejestrowanej i zniechęcania do niej²⁵,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie strategicznych ram UE dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy na lata 2014–2020²⁶,
- uwzględniając inicjatywę OECD i Komisji Europejskiej „Stan zdrowia w UE” i związane z nią sprawozdanie „Health at a glance: Europe 2018” [Zdrowie i opieka zdrowotna w zarysie: Europa 2018],
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z 2018 r. na temat adekwatności świadczeń emerytalnych: adekwatność dochodów w starszym wieku w UE obecnie i w przyszłości, opublikowane w dniu 26 kwietnia 2018 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z 2018 r. na temat starzenia się społeczeństwa: prognozy gospodarcze i budżetowe dla państw członkowskich UE (2016–2070), opublikowane w dniu 28 maja 2018 r.,
- uwzględniając zmienioną Europejską kartę społeczną i zapoczątkowany w 2014 r. proces turyński mający na celu wzmocnienie systemu traktatów Europejskiej karty społecznej w ramach Rady Europy i jej powiązań z prawem Unii Europejskiej,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie zmniejszania nierówności zdrowotnych w UE²⁷,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 lipca 2020 r. w sprawie unijnej strategii w zakresie zdrowia publicznego po pandemii COVID-19²⁸,
- uwzględniając uwagi podsumowujące Komitetu ONZ ds. Praw Osób z Niepełnosprawnościami z września 2015 r. dotyczące wstępnego sprawozdania Unii Europejskiej dla tego komitetu z czerwca 2014 r.,
- uwzględniając dyrektywę 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (dyrektywa w sprawie równego traktowania)²⁹ oraz art. 141 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską

²³ Dz.U. C 242 z 10.7.2018, s. 24.

²⁴ Dz.U. C 76 z 28.2.2018, s. 93.

²⁵ Dz.U. C 35 z 31.1.2018, s. 157.

²⁶ Dz.U. C 366 z 27.10.2017, s. 117.

²⁷ Dz.U. C 199E z 7.7.2012, s. 25.

²⁸ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0205.

²⁹ Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 23.

- (1992) dotyczący zasady równości wynagrodzeń za taką samą pracę lub pracę takiej samej wartości,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji w sprawie równości kobiet i mężczyzn z 2014 r.,
 - uwzględniając strategię UE na rzecz młodzieży na lata 2019–2027 opartą na rezolucji Rady z dnia 26 listopada 2018 r. oraz cel strategii „Europa 2020” przewidujący ograniczenie odsetka przypadków przedwczesnego kończenia kształcenia i szkolenia do mniej niż 10 %,
 - uwzględniając przygotowane przez Komisję studium wykonalności na temat gwarancji dla dzieci (sprawozdanie końcowe) z marca 2020 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 5/2017 z kwietnia 2017 r. pt. „Bezrobocie wśród młodzieży – czy polityka UE wpłynęła na zmianę sytuacji? Ocena gwarancji dla młodzieży i Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych”,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 1 lipca 2020 r. pt. „Wspieranie zatrudnienia ludzi młodych: pomost do zatrudnienia dla kolejnego pokolenia” (COM(2020)0276),
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/882 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w wymogów dostępności produktów i usług (europejski akt prawny w sprawie dostępności)³⁰,
 - uwzględniając europejską prognozę gospodarczą Komisji z wiosny 2020 r.
 - uwzględniając badanie Europejskiej Sieci ds. Polityki Społecznej pt. „In-work poverty in Europe: A study of national policies” [Ubóstwo osób pracujących w Europie: badanie strategii krajowych] opublikowane w maju 2019 r.,
 - uwzględniając zalecenie Rady z 2018 r. w sprawie dostępu pracowników oraz osób samozatrudnionych do ochrony socjalnej (14582/18),
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1152 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie przejrzystych i przewidywalnych warunków pracy w Unii Europejskiej³¹,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 czerwca 2020 r. w sprawie ochrony pracowników transgranicznych i sezonowych w Unii w kontekście kryzysu wywołanego COVID-19³²,
 - uwzględniając prognozę gospodarczą Komisji z lata 2020 r.,
 - uwzględniając dokument roboczy służb Komisji określający potrzeby Europy w zakresie odbudowy (SWD(2020)0098),

³⁰ Dz.U. L 151 z 7.6.2019, s. 70.

³¹ Dz.U. L 186 z 11.7.2019, s. 105.

³² Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0176.

- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie zmienionego unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych z dnia 18 lutego 2020 r. (6129/20),
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A9-0183/2020),
- A. mając na uwadze, że UE weszła w najgłębszą recesję gospodarczą w swojej historii, a działalność gospodarcza w Europie spada w niezwykle szybkim tempie; mając na uwadze, że według prognozy gospodarczej z lata 2020 r. PKB UE zmniejszy się w 2020 r. o około 8,3 %, a PKB strefy euro o 8,7 %;
- B. mając na uwadze, że kryzys związany z COVID-19 wywołał wstrząs symetryczny dotykający wszystkie państwa członkowskie, choć jego skutki będą nierówne i bardziej będą oddziaływać na ponad 109 mln osób, które już przed pandemią były zagrożone ubóstwem; mając na uwadze, że kryzys wywiera poważną presję na systemy zabezpieczenia społecznego, by łagodziły społeczne skutki kryzysu i zapewniły wszystkim godne warunki życia oraz dostęp do podstawowych usług, takich jak opieka zdrowotna, edukacja i mieszkalnictwo; mając na uwadze, że kryzys związany z COVID-19 prawdopodobnie pogłębi dotychczasowe nierówności, więc wymaga skoordynowanej reakcji na szczeblu europejskim, która zagwarantuje spójność społeczną i terytorialną;
- C. mając na uwadze, że obecny kryzys niesie ze sobą również zagrożenie pogłębieniem różnic regionalnych i terytorialnych między państwami członkowskimi i wewnątrz nich;
- D. mając na uwadze, że skuteczna koordynacja europejskiej polityki gospodarczej, społecznej i zdrowotnej, której głównymi elementami są europejski semestr i Europejski filar praw socjalnych, ma kluczowe znaczenie dla łagodzenia skutków kryzysu i zapewnienia odbudowy innowacyjnej pod względem gospodarczym, sprawiedliwej pod względem społecznym i odpowiedzialnej pod względem środowiskowym; mając na uwadze, że większe zaangażowanie Parlamentu wzmacnia demokratyczny nadzór nad semestrem;
- E. mając na uwadze, że decyzja Rady z 23 marca 2020 r. uruchomiła ogólną klauzulę wyjścia w ramach paktu stabilności i wzrostu, pozwalającą na elastyczność niezbędną do podjęcia wszelkich koniecznych środków w celu wsparcia gospodarek i systemów opieki zdrowotnej; mając na uwadze, że inwestycje społeczne są niezbędne do zapewnienia zrównoważonego rozwoju, eliminacji ubóstwa i inkluzywnych społeczeństw;
- F. mając na uwadze, że niektóre decyzje polityczne i restrykcyjne inwestycje podjęte w następstwie kryzysu finansowego i gospodarczego przyniosły pożałowania godne konsekwencje, jeśli chodzi o poziom ochrony zapewniany przez – w niektórych przypadkach – niedofinansowane systemy opieki społecznej i zdrowotnej, które nie były w stanie w odpowiednim stopniu ograniczyć ubóstwa i nierówności, i przyczyniły się do pogłębienia skutków pandemii w niektórych państwach członkowskich;
- G. mając na uwadze, że do szybkiej odbudowy konieczne są zdecydowane działania i inwestycje, które powinny koncentrować się na łagodzeniu gospodarczych i

społecznych skutków pandemii, służyć wznowieniu działalności gospodarczej, sprzyjać zrównoważonemu rozwojowi, zielonej transformacji, transformacji cyfrowej i realizacji celów zrównoważonego rozwoju ONZ, celów Zielonego Ładu i porozumienia paryskiego oraz wdrażaniu zasad Europejskiego filaru praw socjalnych, aby zapewnić większą skuteczność i siłę państw opiekuńczych;

- H. mając na uwadze, że aby skorzystać z proponowanego Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, państwa członkowskie powinny przygotować i załączyć do krajowych programów reform plany odbudowy i zwiększania odporności, uwzględniające ustalenia europejskiego semestru, jak również krajowe plany w dziedzinie energii i klimatu oraz plany sprawiedliwej transformacji, oraz powinny składać sprawozdania z postępów w realizacji tych planów w kontekście europejskiego semestru; mając na uwadze, że państwa członkowskie powinny opracować konkretne plany postępu społecznego zawierające jasne cele i określające kierunki inwestycji społecznych oraz sposób wdrażania zasad Europejskiego filaru praw socjalnych po przyjęciu planu działania na rzecz jego wdrożenia, zapowiedzianego przez przewodniczącą Komisji Europejskiej;
- I. mając na uwadze, że zrównoważone pod względem społecznym reformy opierają się na solidarności, integracji, sprawiedliwości społecznej, sprawiedliwym podziale bogactwa, równości płci, wysokiej jakości systemie edukacji publicznej dla wszystkich, wysokiej jakości zatrudnieniu i zrównoważonym wzroście gospodarczym – modelu gwarantującym równość i ochronę społeczną, wzmacniającym pozycję grup znajdujących się w trudnej sytuacji, zwiększającym uczestnictwo i poczucie obywatelstwa oraz podnoszącym poziom życia wszystkich osób; mając na uwadze, że wzmocnione systemy ochrony socjalnej mają zasadnicze znaczenie dla walki z ubóstwem i nierównościami, a także dla wspierania zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu;
- J. mając na uwadze, że zgodnie z dokumentem roboczym służb Komisji określającym potrzeby Europy w zakresie odbudowy najpilniejszą potrzebą społeczną jest rozwiązanie problemu bezrobocia; mając na uwadze, że Komisja szacuje w tym dokumencie, iż potrzeby inwestycyjne w obszarze infrastruktury społecznej wyniosą 192 mld EUR;
- K. mając na uwadze, że stopa bezrobocia w strefie euro ma wzrosnąć z 7,5 % w 2019 r. do około 9,5 % w 2020 r., przy czym między państwami członkowskimi będą występować znaczne różnice; mając na uwadze, że w odniesieniu do sektorów, płci, wieku i grup społeczno-ekonomicznych bezrobocie będzie rosło nierównomiernie; mając na uwadze, że krajowe mechanizmy zmniejszonego wymiaru czasu pracy, dopłaty do wynagrodzeń i wsparcie dla przedsiębiorstw, uzupełnione środkami europejskimi, pozwalają zachować miejsca pracy i utrzymać wynagrodzenia w znacznej mierze na niezmiennym poziomie; mając na uwadze, że wiele miejsc pracy jest poważnie zagrożonych w perspektywie średnioterminowej i potrzebne będą znaczne starania, aby zaradzić bezrobociu; mając na uwadze, że w przyszłości europejski program reasekuracji świadczeń dla osób bezrobotnych mógłby ograniczyć takie różnice, pomagając państwom członkowskim pokryć koszty bezpośrednio związane z tworzeniem lub rozszerzaniem krajowych mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy;

- L. mając na uwadze, że w pierwszej połowie 2020 r. na rynku pracy w strefie euro doszło do poważnego pogorszenia sytuacji spowodowanego pandemią COVID-19 i środkami podjętymi w celu jej powstrzymania; mając na uwadze, że spadek zatrudnienia o około 4 % w 2020 r. ukrywa poważniejszy spadek liczby przepracowanych godzin, ponieważ pracownicy zatrudnieni w zmniejszonym wymiarze czasu pracy są de facto bezrobotni, chociaż do celów statystyki pozostają zatrudnieni; mając na uwadze, że aby być uznanym za bezrobotnego, dana osoba musi być dostępna na rynku pracy, co nie wszędzie było możliwe podczas ścisłych środków izolacji i wiele osób jedynie luźno związanych z rynkiem pracy było również zniechęconych do aktywnego poszukiwania pracy, a zatem nie zostało uznanych za bezrobotnych;
- M. mając na uwadze, że obciążenia związane z pogorszeniem sytuacji na rynku pracy są rozłożone nierównomiernie na poszczególne kategorie tego rynku; mając na uwadze, że pracownicy zatrudnieni na niepewnych warunkach i umowach niegwarantujących pewności zatrudnienia, w tym pracownicy kontraktowi i pracownicy zatrudnieni za pośrednictwem agencji pracy tymczasowej, stracili pracę jako pierwsi; mając na uwadze, że często nie są oni w stanie egzekwować swoich praw, mają niewielkie bezpieczeństwo zatrudnienia i ochronę socjalną lub nie mają ich wcale i narażeni są na większe zagrożenia dla zdrowia i bezpieczeństwa; mając na uwadze, że stopa bezrobocia młodzieży wzrosła bardziej niż ogólna stopa bezrobocia, a z powodu środków izolacji bardzo ucierpiały również osoby samozatrudnione;
- N. mając na uwadze, że to na państwach członkowskich spoczywa główna odpowiedzialność za rozwiązanie problemu bezrobocia młodzieży poprzez opracowywanie i wdrażanie ram regulacyjnych dotyczących rynku pracy, systemów edukacji i szkoleń oraz aktywnej polityki rynku pracy;
- O. mając na uwadze, że jak wynika z prognozy gospodarczej z lata 2020 r., kilka czynników spowolni powrót rynku pracy do sytuacji sprzed pandemii, na przykład ograniczone w czasie systemy dopłat do zmniejszonego wymiaru czasu pracy; mając na uwadze, że w przypadku przedłużającego się okresu ograniczonej aktywności gospodarczej i przy rosnącej liczbie przedsiębiorstw, które według przewidywań ograniczą lub zakończą działalność, programy nie mogą w pełni zapobiec ostatecznemu wzrostowi bezrobocia; mając na uwadze, że spodziewany wzrost stopy bezrobocia w całej UE może okazać się szczególnie trudny do przewyciężenia w państwach członkowskich, w których bezrobocie było już stosunkowo wysokie przed wybuchem pandemii, w których oczekuje się powolnego ożywienia gospodarczego lub w których rynki pracy i siatki bezpieczeństwa socjalnego nie są wydajne i skuteczne;
- P. mając na uwadze, że według Eurostatu w 2018 r. w UE-28 było 8,3 mln osób zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy, 7,6 mln osób mogło podjąć pracę, ale nie szukało jej, a kolejne 2,2 mln osób szukało pracy, nie mogąc rozpocząć jej w krótkim czasie; mając na uwadze, że w 2018 r. w UE-28 łącznie 18,1 mln osób znalazło się w sytuacji przypominającej bezrobocie;
- Q. mając na uwadze, że w latach 2002–2018 w UE odsetek średnio płatnych miejsc pracy zmniejszył się o 13 punktów procentowych;
- R. mając na uwadze, że państwa członkowskie zmagają się z problemami strukturalnymi

na rynku pracy, takimi jak niska aktywność zawodowa, a także niedopasowanie umiejętności i kwalifikacji do potrzeb; mając na uwadze rosnącą potrzebę wprowadzenia konkretnych środków służących integracji lub reintegracji osób nieaktywnych zawodowo w celu zaspokojenia popytu na rynku pracy;

- S. mając na uwadze, że pogorszenie sytuacji na rynku pracy ograniczy, jak się przewiduje, wzrost płac i wynagrodzeń oraz osłabiło siłę przetargową pracowników; mając na uwadze, że dialog społeczny i rokowania zbiorowe są dla pracodawców i związków zawodowych kluczowymi narzędziami ustalania sprawiedliwych płac i warunków pracy i że silne systemy rokowań zbiorowych zwiększają odporność państw członkowskich w czasach kryzysu gospodarczego;
- T. mając na uwadze, że prawo do rokowań zbiorowych jest kwestią, która dotyczy wszystkich pracowników w Europie i ma istotne implikacje dla demokracji i praworządności, w tym poszanowania podstawowych praw socjalnych i rokowań zbiorowych; mając na uwadze, że rokowania zbiorowe stanowią jedno z europejskich praw podstawowych, zaś w myśl art. 28 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej instytucje unijne są zobowiązane do jego przestrzegania; mając na uwadze, że w związku z tym strategię polityczne respektujące, promujące i wzmacniające rokowania zbiorowe oraz pozycję pracowników w systemach ustalania płac odgrywają decydującą rolę w zapewnieniu wysokiej jakości warunków pracy;
- U. mając na uwadze, że od 2000 r. zasięg rokowań zbiorowych uległ zmniejszeniu w 22 z 27 państw członkowskich; mając na uwadze, że średni poziom członkostwa w związkach zawodowych w Unii Europejskiej wynosi około 23 %, przy czym istnieją duże różnice między państwami członkowskimi, wahające się od 74 % do 8 %;
- V. mając na uwadze, że płace zapewniające godziwy standard życia, silne systemy rokowań zbiorowych, demokracja w miejscu pracy, przejrzystość płac, przewidywalne godziny pracy, elastyczne warunki pracy, odpowiednia ochrona socjalna i inwestycje w usługi publiczne mogą ograniczyć ubóstwo pracujących, zmniejszyć nierówności w zakresie zdrowia i nierówności społeczne oraz generować popyt i poprawiać stan zdrowia i dobrostan;
- W. mając na uwadze, że w Powszechnej deklaracji praw człowieka ONZ z 1948 r., podobnie jak w konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy, założonej w 1919 r., uznano, iż pracownicy muszą otrzymywać płacę zapewniającą utrzymanie na minimalnym poziomie; mając na uwadze, że zgodnie z definicją Eurofoundu płaca zapewniająca utrzymanie na minimalnym poziomie to kwota dochodu niezbędna do zapewnienia pracownikowi podstawowego, ale akceptowalnego społecznie standardu życia; mając na uwadze, że w większości krajów płace minimalne pozostają poniżej progu ubóstwa;
- X. mając na uwadze, że kryzys wywrze znaczny wpływ na warunki socjalne, dotykając w szczególności kobiety, gospodarstwa domowe i rodziny o niskich dochodach, osoby starsze, mniejszości i inne grupy szczególnie wrażliwe, i doprowadzi do wzrostu nierówności, niestabilności, ubóstwa, bezrobocia i różnic społecznych, a także do osłabienia standardów społecznych i standardów zatrudnienia w Europie; mając na uwadze, że najbardziej narażeni na utratę pracy i popadnięcie w ubóstwo są m.in. ludzie

młodzi, pracownicy zatrudnieni na niepewnych warunkach, zatrudnieni na podstawie umów niestandardowych i tymczasowych, osoby o niskich kwalifikacjach, osoby, na których wymuszono pracę w niepełnym wymiarze godzin, osoby samozatrudnione i pracujące za pośrednictwem platform internetowych oraz pracownicy migrujący; mając na uwadze, że wielu pracowników wykonujących istotne zawody na pierwszej linii walki z pandemią COVID-19 należy do tych wrażliwych kategorii;

- Y. mając na uwadze, że kryzys pokazał, iż każdy pracownik jest niezbędny i że jeśli nasze społeczeństwa funkcjonują w warunkach izolacji, odbywa się to nie tylko dzięki pracownikom służby zdrowia, naukowcom i siłom bezpieczeństwa, ale w dużej mierze również dzięki osobom sprzątającym, pracownikom transportu, kasjerom w supermarketach, pracownikom opieki, dostawcom, pracownikom domowym, osobom pracującym za pośrednictwem platform internetowych, pracownikom centrów obsługi telefonicznej, pracownikom sektora spożywczego i rolnego, rybakom i wielu innym, których wkład jest nieodzowny; mając na uwadze, że zbyt często pracownicy ci mają złe warunki pracy i niskie płace, a w wielu sektorach większość z nich to kobiety;
- Z. mając na uwadze utrzymujące się luki płacowe i luki emerytalne między kobietami a mężczyznami, które mogą się pogłębić w wyniku kryzysu związanego z COVID-19; mając na uwadze, że w całej Unii kobiety w dalszym ciągu zarabiają średnio o 16 % mniej niż mężczyźni oraz że luka emerytalna między kobietami a mężczyznami wynosi w UE około 37,2 %;
- AA. mając na uwadze, że w UE zakazana jest dyskryminacja w miejscu pracy ze względu na wiek, płeć, tożsamość płciową, niepełnosprawność, pochodzenie etniczne lub rasowe, religię lub przekonania bądź orientację seksualną oraz że każdy ma prawo do równego traktowania w zakresie rekrutacji, warunków pracy, awansu, wynagrodzenia, dostępu do szkoleń i emerytur pracowniczych;
- AB. mając na uwadze, że w następnym dziesięcioleciu spodziewany jest dalszy wzrost polaryzacji zatrudnienia, a liczba miejsc pracy z wyższego i niższego zakresu umiejętności będzie się zwiększać; mając na uwadze, że tendencja ta zostanie prawdopodobnie dodatkowo wzmocniona przez pandemię; mając na uwadze, że opodatkowanie progresywne jest koniecznym warunkiem wstępnym zmniejszenia ogólnych nierówności i finansowania dobrze funkcjonującego państwa opiekuńczego;
- AC. mając na uwadze, że świat pracy przechodzi transformację napędzaną innowacjami technologicznymi, cyfryzacją, zmianami demograficznymi, zmianą klimatu i globalizacją; mając ponadto na uwadze, że obecny kryzys wywiera ogromny wpływ na nasze metody pracy; mając na uwadze, że korzystanie z technologii cyfrowych i ich promowanie w sposób sprzyjający włączeniu społecznemu są w perspektywie długoterminowej korzystne z gospodarczego i społecznego punktu widzenia, mogą zwiększyć konkurencyjność i stworzyć możliwości zatrudnienia, lecz stawiają również wyzwania, takie jak izolacja społeczna, wykluczenie cyfrowe, zwiększone nierówności, ochrona danych, pogorszenie stanu zdrowia i warunków pracy pracowników, a także ochrona ich praw; mając na uwadze, że inwestycje w umiejętności, kwalifikacje i formalne szkolenia dla dorosłych zwiększają szanse pracowników na rynku pracy, dynamikę płac i konkurencyjność przedsiębiorstw; mając na uwadze, że wyżej wymienione globalne wyzwania wymagają sprawiedliwej transformacji, aby nikogo nie

pozostawiać samemu sobie;

- AD. mając na uwadze że swobodny przepływ pracowników jest jedną z podstawowych zasad Unii Europejskiej, a także podstawowym warunkiem właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego;
 - AE. mając na uwadze, że wdrożenie unijnego zalecenia z 2013 r. w sprawie inwestowania w dzieci nie przyniosło spodziewanych efektów; mając na uwadze, że w europejskim semestrze nie nadano dostatecznego priorytetu walce z ubóstwem i wykluczeniem społecznym dzieci, a fundusze unijne nie zostały wykorzystane w sposób tak szeroko zakrojony i strategiczny, jak mogłoby to mieć miejsce; mając na uwadze, że wprowadzenie unijnej gwarancji dla dzieci zawierającej konkretne cele byłoby skutecznym sposobem zapewnienia, by państwa członkowskie zobowiązały się na wysokim szczeblu politycznym do zagwarantowania praw socjalnych dzieci, w szczególności dzieci znajdujących się w trudnej sytuacji, oraz do zwalczania ubóstwa i wykluczenia społecznego dzieci;
 - AF. mając na uwadze, że nierówności w zakresie zdrowia wynikają z nierówności społecznych i związane są w szczególności z płcią, standardami wykształcenia, zatrudnieniem, dochodami, warunkami mieszkaniowymi oraz nierównym dostępem do pomocy medycznej, profilaktyki i usług promujących zdrowie;
 - AG. mając na uwadze, że przy określaniu i wdrażaniu wszystkich strategii politycznych i działań Unii musi być zapewniony wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego;
 - AH. mając na uwadze, że w większości państw członkowskich istnieją różne systemy dochodu minimalnego mające tworzyć sieć bezpieczeństwa dla osób zagrożonych ubóstwem;
 - AI. mając na uwadze, że w ciągu ostatnich dziesięciu lat w większości państw członkowskich stale rósł odsetek osób bezdomnych; mając na uwadze, że w UE każdej nocy bez dachu nad głową przebywa co najmniej 700 tys. osób, o 70 % więcej niż dziesięć lat temu; mając na uwadze, że pandemia COVID-19 ukazała, że bezdomność to zarówno kryzys społeczny, jak i kryzys zdrowia publicznego;
1. wzywa Komisję do opracowania strategii politycznej, która zastąpi strategię „Europa 2020”, mającej na celu wyeliminowanie ubóstwa, łączącej kluczowe instrumenty, takie jak Europejski Zielony Ład, Europejski filar praw socjalnych i europejski semestr, a także charakteryzującej się długoterminową wizją gospodarki dobrobytu oraz zrównoważoności naszych modeli środowiskowych i społecznych, zgodnie z celami zrównoważonego rozwoju ONZ;
 2. odnotowuje wydane przez Komisję zalecenia dla poszczególnych krajów na rok 2020; wyraża zaniepokojenie faktem, że państwa członkowskie poczyniły ograniczone postępy lub nie poczyniły ich wcale w sześciu z dziesięciu zaleceń skierowanych do nich w 2019 r., a postępy w poszczególnych państwach członkowskich i obszarach polityki pozostają nierównomierne, przy czym są one wyjątkowo powolne w odniesieniu do poszerzania bazy podatkowej oraz opieki zdrowotnej i opieki długoterminowej; podkreśla, że zalecenia dla poszczególnych krajów powinny być spójne z celami gospodarczymi, społecznymi i środowiskowymi UE; zaznacza, że

wdrażanie zaleceń dla poszczególnych krajów ma kluczowe znaczenie dla wspierania włączenia społecznego i poprawy praw socjalnych, a także dla osiągnięcia pełnego zatrudnienia wysokiej jakości oraz sprawiedliwej społecznie transformacji; w związku z tym wzywa państwa członkowskie, niezależnie od tego, czy należą do strefy euro, czy też nie, aby lepiej wdrażały zalecenia, w szczególności te dotyczące zatrudnienia i kwestii społecznych; podkreśla, że wyciągając wnioski z poprzedniego kryzysu i reagując na kryzys gospodarczy i społeczny związany z COVID-19, w zaleceniach dla poszczególnych krajów należy promować regulację rynku pracy, zwiększać odporność naszej polityki gospodarczej i wspierać nasze usługi publiczne;

3. jest zaniepokojony katastrofalnymi skutkami społecznymi kryzysu związanego z COVID-19, w szczególności dla kobiet, gospodarstw domowych i rodzin o niskich dochodach oraz grup w trudnej sytuacji, takich jak osoby starsze, osoby z niepełnosprawnościami, osoby należące do mniejszości, uchodźcy i migranci, a także pracownicy, którzy znajdują się na pierwszej linii walki z kryzysem, które dodatkowo pogłębiają wcześniejsze nierówności i tworzy nowe, a także mogą zagrażać normom socjalnym i normom zatrudnienia w Europie; podkreśla, że jedynie zdecydowana i skoordynowana reakcja europejska pomoże zrekompensować społeczne skutki obecnego kryzysu i pokazać, że UE jest niezbędnym projektem opartym na sprawiedliwości, solidarności i integracji społecznej; wzywa państwa członkowskie do pełnej ochrony praw socjalnych obywateli i podkreśla kluczową rolę, jaką musi odegrać pakiet Wsparcia na rzecz odbudowy służącej spójności oraz terytoriom Europy (REACT-EU) we wspieraniu osób znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji przez zapewnienie odpowiedniego finansowania z Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym (FEAD), we wspieraniu zatrudnienia, zwłaszcza młodzieży, za pośrednictwem Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS), a także we wspieraniu spójności UE, w tym w regionach najbardziej oddalonych;
4. z zadowoleniem przyjmuje decyzję państw członkowskich o uruchomieniu ogólnej klauzuli wyjścia w celu zapewnienia większej elastyczności, aby podjąć niezbędne środki na rzecz wspierania zdrowia obywateli Unii i systemów ochrony ludności, zachowania miejsc pracy, wspierania solidnej odbudowy oraz stabilizowania europejskiej społecznej gospodarki rynkowej; wzywa państwa członkowskie do pełnego wykorzystania tej elastyczności fiskalnej, aby zapobiegać społecznym skutkom kryzysu i łagodzić je, wzmocnić systemy opieki społecznej, finansować wysokiej jakości miejsca pracy, usługi publiczne, walkę z ubóstwem i zieloną transformację; z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź Komisji dotyczącą rozpoczęcia szeroko zakrojonych konsultacji publicznych ze wszystkimi zainteresowanymi stronami w celu zbadania możliwych kierunków rozwoju reguł fiskalnych UE; zachęca państwa członkowskie do udziału w dyskusji, aby zachęcać do zrównoważonych inwestycji społecznych pobudzających wzrost gospodarczy, przy jednoczesnym utrzymaniu stabilności budżetowej;
5. podkreśla znaczenie solidnej i odpowiedzialnej procedury budżetowej oraz wzywa państwa członkowskie i Komisję do zwiększenia inwestycji w odpowiedzi na kryzys zdrowotny, zwłaszcza inwestycji w edukację, systemy socjalne i systemy opieki zdrowotnej; zwraca uwagę, że w europejskim semestrze nadal brakuje programu monitorowania i przeciwdziałania wzrostowi nierówności w Europie; wzywa zatem Komisję do bardziej wnikliwej oceny skutków dystrybucyjnych polityki publicznej i

zaburzeń równowagi pod względem podziału dochodów i bogactwa, również za pomocą sprawozdań z indywidualnej szczegółowej oceny sytuacji, jeżeli zaburzenia te zostaną stwierdzone, jako sposobu na powiązanie koordynacji gospodarczej z zatrudnieniem i sytuacją społeczną; wzywa Komisję do zbadania, które wskaźniki nierówności gospodarczych są najdokładniejsze, oraz do monitorowania zmian w dziedzinie nierówności;

6. z zadowoleniem przyjmuje unijny plan odbudowy „Next Generation EU”; apeluje o równowagę podejście między zieloną i cyfrową transformacją z jednej strony, a infrastrukturą edukacyjną, społeczną i zdrowotną z drugiej; podkreśla, że plan odbudowy musi być w pełni zgodny z Europejskim filarem praw socjalnych i przyczyniać się do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju ONZ i Europejskiego Zielonego Ładu; wzywa państwa członkowskie, aby skorzystały z ogólnej klauzuli wyjścia do inwestowania w ludzi i systemy opieki społecznej oraz wspierały obiecujące przedsiębiorstwa znajdujące się w trudnej sytuacji z myślą o ochronie miejsc pracy i wynagrodzeń; wzywa do opracowania konkretnych planów postępu społecznego, aby zapewnić bardziej skuteczne i sprawiedliwe oraz silniejsze państwa opiekuńcze; domaga się ambitnych wieloletnich ram finansowych (WRF), wzmocnionych nowymi zasobami własnymi, i sprzeciwia się wszelkim zmniejszeniom finansowania programów ukierunkowanych na spójność, takich jak EFS+;
7. podkreśla znaczenie wdrożenia Europejskiego filaru praw socjalnych i osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju ONZ, w tym w kontekście planu odbudowy dla Europy, w celu zapewnienia sprawiedliwości społecznej, spójności społecznej i dobrobytu dla wszystkich; jest zaniepokojony faktem, że w trwającym kryzysie systemy opieki społecznej znajdują się pod bezprecedensową presją i że związane z nimi wydatki publiczne gwałtownie wzrosną; podkreśla, że aby pobudzić odbudowę, wysiłki inwestycyjne UE w ramach planu odbudowy i WRF muszą stymulować wzrost gospodarczy o silnym wymiarze społecznym, zwłaszcza przez wzmocnienie systemów opieki społecznej i inwestycje w stabilne systemy zabezpieczenia społecznego, opiekę zdrowotną, edukację, mieszkalnictwo, zatrudnienie, kulturę, wymiar sprawiedliwości oraz odpowiednie i dostępne publiczne usługi społeczne, z myślą o zwalczaniu społecznych skutków kryzysu i eliminacji ubóstwa;
8. z zadowoleniem przyjmuje wniosek SURE Komisji jako środek nadzwyczajny wspierający rozwiązania w zakresie pracy w zmniejszonym wymiarze czasu przyjęte w państwach członkowskich w czasie kryzysu związanego z COVID-19, a w konsekwencji zwiększający możliwości uzyskania przez przedsiębiorstwa płynnych aktywów finansowych koniecznych do wznowienia działalności gospodarczej i utrzymania zatrudnienia; odnotowuje tymczasowy charakter instrumentu; zwraca się zatem do Komisji, aby przeanalizowała możliwość opracowania stałego instrumentu szczególnego, który byłby uruchamiany – na wniosek państw członkowskich – w sytuacji nieoczekiwanego kryzysu, który doprowadziłby do stałego wzrostu wydatków na rozwiązania w zakresie pracy w zmniejszonym wymiarze czasu i podobne środki;
9. podkreśla zobowiązanie Komisji do uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji w odpowiedzi na konsekwencje kryzysu związanego z COVID-19 dla zatrudnienia; wzywa w związku z tym państwa członkowskie do szybkiego składania do Komisji wniosków o finansowanie, aby wesprzeć europejskich

pracowników, którzy stracili pracę w wyniku pandemii COVID-19, które to finansowanie zostanie wykorzystane w celu przekwalifikowania i powrotu na rynek pracy tych osób;

10. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zagwarantowania, że pomoc finansowa udzielana jest tylko przedsiębiorstwom, które nie są zarejestrowane w krajach wymienionych w załączniku I do konkluzji Rady w sprawie zmienionego unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zagwarantowania poszanowania podstawowych wartości zapisanych w traktatach przez beneficjentów oraz dopilnowania, by przedsiębiorstwa otrzymujące publiczne wsparcie finansowe chroniły pracowników, zapewniały uczciwe warunki pracy, respektowały związki zawodowe i przestrzegały obowiązujących układów zbiorowych pracy, płaciły odpowiednie podatki i powstrzymywały się od wykupu akcji lub wypłacania premii zarządom lub dywidend udziałowcom;
11. zwraca uwagę na kluczową rolę tablicy wskaźników społecznych w europejskim semestrze; wzywa Komisję do wzmocnienia tablicy wskaźników społecznych przez odzwierciedlenie wszystkich 20 zasad Europejskiego filaru praw socjalnych oraz do opracowania celów społecznych, w tym dotyczących ograniczania ubóstwa, a także metody włączenia społecznych aspektów czynników środowiskowych, społecznych i związanych z zarządzaniem; podkreśla znaczenie ocen ex ante, jak również dokładnych ocen ex post krajowych programów reform;
12. wyraża zaniepokojenie negatywnym wpływem kryzysu związanego z COVID-19 na europejski rynek pracy oraz bezprecedensową utratą miejsc pracy, zwłaszcza w sektorach strategicznych, a także związanym z tym wzrostem ubóstwa i różnic w poziomie życia, które dotkną w szczególności osoby młode, kobiety i pracowników na stanowiskach wymagających niskich kwalifikacji, w gospodarce nieformalnej i w niepewnej sytuacji zawodowej; przypomina, że przewodnicząca Komisji zapowiedziała przedstawienie europejskiego programu reasekuracji świadczeń dla osób bezrobotnych; wzywa państwa członkowskie do wdrożenia środków na rzecz utrzymania zatrudnienia i do promowania elastycznej organizacji pracy w celu zachowania miejsc pracy; wzywa państwa członkowskie do odpowiedniego inwestowania w skuteczną aktywną politykę w zakresie rynku pracy, edukację, szkolenia i uczenie się przez całe życie oraz do pełnego wykorzystania istniejących i nowych unijnych instrumentów finansowania w celu zapobiegania bezrobociu długotrwałemu, w szczególności w regionach znajdujących się w niekorzystnej sytuacji demograficznej, takich jak obszary wiejskie; wzywa państwa członkowskie do tworzenia nowych możliwości zatrudnienia, w tym przez inwestycje publiczne i programy zatrudnienia, oraz do wzmocnienia roli publicznych służb zatrudnienia, ze szczególnym naciskiem na pomoc młodzieży, osobom z niepełnosprawnościami i osobom dyskryminowanym w wejściu na rynek pracy;
13. odnotowuje z dużym zaniepokojeniem wysoki poziom bezrobocia młodzieży w wielu państwach członkowskich oraz niepewność umów o pracę zawieranych przez młodych pracowników, zwłaszcza w sektorach, które poważnie ucierpiały w wyniku pandemii COVID-19; wzywa państwa członkowskie i Komisję do podjęcia odpowiednich środków w celu rozwiązania problemu bezrobocia wśród młodzieży, przy pełnym wykorzystaniu obecnych i nowych instrumentów finansowych, takich jak gwarancja dla

młodzieży i Erasmus+; apeluje o skuteczniejszą i bardziej włączającą gwarancję dla młodzieży, ze szczególnym uwzględnieniem wysokiej jakości zatrudnienia zapewniającego godziwe wynagrodzenie, w szczególności skierowaną do osób najbardziej oddalonych od rynku pracy;

14. apeluje do Komisji i państw członkowskich o zagwarantowanie, by pandemia COVID-19 nie pogorszyła sytuacji grup najbardziej oddalonych od rynku pracy, takich jak opiekunowie nieformalni, osoby cierpiące na długotrwałe choroby, osoby z niepełnosprawnościami, problemami zdrowotnymi lub złożonymi chorobami przewlekłymi, migranci i uchodźcy oraz osoby należące do mniejszości etnicznych i religijnych;
15. podkreśla, że małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) są niezmiernie ważne dla zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu oraz dla wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy w UE; apeluje do Komisji i państw członkowskich o zwiększenie wsparcia dla MŚP i ich pracowników, aby towarzyszyć im w powrocie do działalności gospodarczej i przechodzeniu na gospodarkę w większym stopniu cyfrową i bardziej zieloną;
16. wzywa państwa członkowskie do aktywnego wspierania rozwoju gospodarki o obiegu zamkniętym i gospodarki społecznej, wspierania innowacji społecznych i przedsiębiorstw społecznych, wzmacniania ich zrównoważonego charakteru oraz promowania tych form pracy, które stwarzają wysokiej jakości możliwości zatrudnienia;
17. uważa, że aby zachować i zwiększyć globalną konkurencyjność, ramy regulacyjne rynku pracy w państwach członkowskich muszą być jasne, proste i elastyczne, a jednocześnie gwarantować wysokie standardy pracy;
18. podkreśla, że skuteczne wdrożenie planu odbudowy dla Europy wymaga właściwego dialogu społecznego na wszystkich szczeblach i skutecznego zaangażowania partnerów społecznych, wzmocnienia praw pracowników i związków zawodowych, a także negocjacji zbiorowych i udziału pracowników, które stanowią podstawowe narzędzia demokracji i włączenia społecznego; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania budowania zdolności partnerów społecznych, w tym za pośrednictwem EFS+, w celu wzmocnienia uzwiązkowienia, dialogu społecznego, negocjacji zbiorowych i zaangażowania pracowników w sprawy przedsiębiorstw, a także do przestrzegania układów zbiorowych pracy w zamówieniach publicznych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zadbania również o to, by partnerzy społeczni byli w pełni zaangażowani w kształtowanie polityki, w tym europejskiego semestru;
19. z zadowoleniem przyjmuje przeprowadzoną przez Komisję drugą fazę konsultacji z partnerami społecznymi w sprawie unijnych ram płac minimalnych; zauważa, że godziwe płace są ważne dla zapewnienia sprawiedliwych warunków pracy i dla prosperującej społecznej gospodarki rynkowej; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia wszystkim pracownikom godziwej płacy zapewniającej utrzymanie na minimalnym poziomie powyżej progu ubóstwa za pomocą układów zbiorowych pracy lub przepisów prawa krajowego; uważa, że wzmocnienie negocjacji zbiorowych należy do najlepszych sposobów promowania godnych płac w UE; wzywa Komisję do

zidentyfikowania barier utrudniających dialog społeczny w UE oraz przedstawienia europejskich ram płac minimalnych w celu wyeliminowania ubóstwa pracujących zgodnie z tradycjami krajowymi oraz z należyтым poszanowaniem autonomii krajowych partnerów społecznych oraz dobrze funkcjonujących modeli negocjacji zbiorowych; podkreśla, że żadna inicjatywa nie może naruszać autonomii partnerów społecznych ani ustalania płac w ramach systemów negocjacji zbiorowych; wzywa do koordynacji działań na poziomie UE, aby zapobiec niezdrowej konkurencji w zakresie kosztów pracy i zwiększyć pozytywną konwergencję społeczną dla wszystkich; podkreśla ponadto, że płace powinny umożliwiać pracownikom zaspokojenie potrzeb ich i ich rodzin oraz że każdy pracownik w Unii powinien otrzymywać płacę zapewniającą utrzymanie na minimalnym poziomie; w związku z tym zwraca się do Komisji, aby zbadała, jak określić, co mogłaby obejmować płaca zapewniająca utrzymanie na minimalnym poziomie i jak ją mierzyć, co mogłoby posłużyć jako narzędzie odniesienia dla partnerów społecznych;

20. wzywa do zapewnienia wszystkim pracownikom i osobom samozatrudnionym dostępu do publicznych emerytur w odpowiedniej wysokości w ramach systemu opartego na zasadzie solidarności, które przekraczają próg ubóstwa; wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania adekwatności i zrównoważoności systemów emerytalno-rentowych; uważa, że reformy systemu emerytalnego powinny koncentrować się m.in. na trafnym wyborze wieku emerytalnego, a także odzwierciedlać tendencje na rynku pracy, współczynnik urodzeń, sytuację zdrowotną i majątkową, warunki pracy i współczynnik obciążenia ekonomicznego, oraz że powinny im towarzyszyć strategie aktywnego starzenia się; jest zdania, że reformy te muszą również uwzględniać sytuację milionów pracowników w Europie, zwłaszcza kobiet, ludzi młodych i osób samozatrudnionych, których zatrudnienie jest niepewne oraz charakteryzuje się okresami przymusowego bezrobocia i ograniczonym czasem pracy; uważa, że państwa członkowskie powinny nawiązać konstruktywny dialog z partnerami społecznymi i innymi odpowiednimi zainteresowanymi stronami oraz umożliwić odpowiednie stopniowe wprowadzanie reform.
21. wzywa Komisję do przeprowadzenia kompleksowej oceny warunków pracy i zatrudnienia pracowników pierwszego kontaktu i kluczowych, osób pracujących za pośrednictwem platform internetowych, w ramach niestandardowych form zatrudnienia i pracowników zatrudnionych na niepewnych warunkach oraz określenia przyczyn ich niepewnej sytuacji, do przedstawienia europejskich ram regulacyjnych zawierających jasne i proste wytyczne zapewniające odpowiedni czas pracy, gwarantujące wszystkim pracownikom godne warunki pracy, prawa i powszechny dostęp do ochrony socjalnej, a także do wzmocnienia zakresu negocjacji zbiorowych, zwalczania umów niegwarantujących pewności zatrudnienia, fikcyjnego samozatrudnienia, umów zerogodzinowych i niewłaściwego korzystania z niestandardowych umów o pracę; wzywa Komisję do określenia ścisłych ograniczeń w zakresie podwykonawstwa oraz do poprawy standardów ochrony socjalnej, a także do zapewnienia wytycznych dotyczących testowania statusu zatrudnienia niezależnych wykonawców w celu zwalczania fikcyjnego samozatrudnienia; podkreśla, że pracownicy podlegający tymczasowym lub elastycznym ustaleniom umownym powinni korzystać z takiej samej ochrony jak wszyscy inni pracownicy;
22. odnotowuje z zaniepokojeniem brak odpowiedniego dostępu do systemów ochrony

socjalnej oraz całkowity brak dostępu do niej w przypadku osób pracujących w ramach niestandardowych form zatrudnienia i samozatrudnionych; apeluje do państw członkowskich o wdrożenie środków mających na celu rozwiązanie tych problemów, zwłaszcza przez stosowanie się do zalecenia Rady z 8 listopada 2019 r. w sprawie dostępu pracowników i osób samozatrudnionych do ochrony socjalnej; podkreśla potrzebę zapewnienia powszechnego dostępu do ochrony socjalnej, zwłaszcza w obecnej trudnej sytuacji;

23. podkreśla, że najnowsza pandemia udowodniła znaczenie rozwiązań cyfrowych, zwłaszcza telepracy, oraz potrzebę opracowania wytycznych i regulacji w tym zakresie na szczeblu europejskim; uważa, że odpowiednie uregulowanie elastycznej organizacji pracy, telepracy i miejsc pracy niezwiązanych z lokalizacją może odegrać istotną rolę w utrzymaniu miejsc pracy, wspieraniu lepszej równowagi między życiem zawodowym a prywatnym, zmniejszaniu emisji CO₂ związanych z codziennymi dojazdami i zwiększaniu możliwości zatrudnienia dla osób z niepełnosprawnościami oraz może służyć jako narzędzie przeciwdziałania wyludnianiu się obszarów wiejskich; wzywa zatem Komisję do zaproponowania unijnej agendy telepracy, w tym ram prawnych, które zagwarantują godne warunki pracy, w tym poszanowanie godzin pracy, urlopów, równowagi między życiem zawodowym a prywatnym i prawa do bycia offline; podkreśla, że należy zwrócić szczególną uwagę na sytuację rodziców z dziećmi, rodziców samotnie wychowujących dzieci i opiekunów nieformalnych zapewniających stałą opiekę niesamodzielnym krewnym, ponieważ pandemia COVID-19 pokazała, że grupy te mają największe trudności z pogodzeniem pracy i życia rodzinnego podczas telepracy; podkreśla w związku z tym znaczenie odpowiednich rozwiązań w zakresie opieki nad dziećmi;
24. jest zaniepokojony warunkami pracy i życia pracowników sezonowych i innych pracowników transgranicznych, zwłaszcza w sektorze niskich wynagrodzeń; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwiększenia możliwości przenoszenia praw i zagwarantowania sprawiedliwych i równych warunków pracy pracownikom mobilnym, transgranicznym i sezonowym w Unii; wzywa państwa członkowskie do pełnego zaangażowania w cyfryzację usług publicznych w dążeniu do ułatwienia sprawiedliwej mobilności pracowników, w szczególności w odniesieniu do koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego; w związku z tym zwraca się do Komisji, by po przeprowadzeniu odpowiedniej oceny skutków przedstawiła wniosek dotyczący cyfrowego unijnego numeru ubezpieczenia społecznego oraz potencjalnie mechanizmu kontroli dotyczącego zarówno osób fizycznych, jak i właściwych organów, aby zagwarantować opłacanie składek na ubezpieczenie społeczne według zobowiązań; uważa ponadto, że każdy pracownik musi mieć dostęp do pełnej informacji o tym, kim są jego pracodawcy oraz jakie ma prawa do wynagrodzenia i pracy, w stosownych przypadkach zgodnie z układami zbiorowymi pracy lub z ustawodawstwem krajowym; wzywa także do ustanowienia ogólnounijnej odpowiedzialności podwykonawców w niektórych sektorach, takich jak rolnictwo i przemysł mięsny, zwłaszcza w przypadku umów o pracę na miejscu, oraz jasnych zasad dotyczących ogólnie praktyk związanych z podwykonawstwem;
25. stwierdza, że pandemia COVID-19 spowodowała wzrost zagrożeń dla zdrowia i bezpieczeństwa milionów pracowników; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do dokonania przeglądu dyrektywy w sprawie czynników biologicznych

(2000/54/WE) w celu dostosowania jej do światowych pandemii i innych nadzwyczajnych okoliczności, aby zapewnić pełną ochronę pracowników przed ryzykiem narażenia; wzywa Komisję do jak najszybszego przedstawienia nowych ram strategicznych na rzecz zdrowia i bezpieczeństwa, dyrektywy w sprawie stresu związanego z pracą i zaburzeń układu mięśniowo-szkieletowego, dyrektywy w sprawie dobrego samopoczucia psychicznego w miejscu pracy oraz strategii UE w zakresie zdrowia psychicznego, aby chronić wszystkich pracowników w miejscu pracy; wzywa do wzmocnienia roli Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy (EU-OSHA) w promowaniu zdrowych i bezpiecznych miejsc pracy w całej Unii; podkreśla, że inwestycje w bezpieczeństwo i higienę pracy poprawiają jakość miejsc pracy i dobrobyt pracowników oraz przyczyniają się do zwiększenia wydajności i konkurencyjności gospodarki europejskiej;

26. jest zaniepokojony ograniczoną międzypokoleniową ruchliwością społeczną i rosnącą nierównością dochodową; zwraca uwagę, że duże nierówności obniżają wyniki gospodarcze i potencjał zrównoważonego rozwoju; wzywa Komisję i państwa członkowskie do przeciwdziałania nierównościom i zwalczania dyskryminacji; podkreśla, że państwa członkowskie powinny opracować krajowe systemy opodatkowania oraz zabezpieczenia społecznego w taki sposób, aby zmniejszać nierówności, wspierać sprawiedliwość, chronić gospodarstwa domowe i rodziny oraz tworzyć zachęty do edukacji i uczestnictwa w rynku pracy, a jednocześnie zapewniać pełną zgodność z celami zrównoważonego rozwoju ONZ oraz celami klimatycznymi i środowiskowymi określonymi w Europejskim Zielonym Ładzie; podkreśla, że inwestycje w edukację i umiejętności, a także lepiej zaprojektowane systemy opodatkowania oraz zabezpieczenia społecznego są najważniejszymi narzędziami politycznymi służącymi zmniejszaniu nierówności i promowaniu równych szans;
27. wzywa Komisję do wypełnienia międzynarodowych zobowiązań prawnych w odniesieniu do praw dziecka, których państwa członkowskie (a w przypadku niektórych z nich także UE jako całość) są zobowiązane przestrzegać; wzywa Komisję do przedstawienia w 2020 r. europejskiej gwarancji dla dzieci; apeluje o wykorzystanie wszystkich możliwości, jakie stwarzają WRF na lata 2021–2027 w zakresie inwestowania w dzieci, oraz o wykorzystanie funduszy WFR na rozwój potencjalnej wartości dodanej unijnej gwarancji dla dzieci przy zwalczaniu ubóstwa, a także szkodliwych negatywnych tendencji w odniesieniu do zmian demograficznych w Europie; domaga się stosowania inicjatyw z zakresu miękkiego prawa zachęcających i motywujących państwa członkowskie (przez wzajemną presję, a nie zobowiązania) do ustanowienia europejskich i krajowych planów działania w celu zapewnienia dzieciom dostępu do pięciu kluczowych praw socjalnych (dostęp do bezpłatnej opieki zdrowotnej, bezpłatnej edukacji, bezpłatnej opieki, godnych warunków mieszkaniowych i odpowiedniego żywienia);
28. wzywa Komisję do jak najszybszego przedstawienia unijnej gwarancji dla dzieci opracowanej na podstawie podejścia opartego na trzech filarach zawartego w zaleceniu Rady z 2013 r. w sprawie inwestowania w dzieci, a także na podstawie opartej na prawach, kompleksowej i zintegrowanej strategii walki z ubóstwem, w której wyznaczono cel ograniczenia ubóstwa, unijnych ram dla krajowych strategii na rzecz przeciwdziałania bezdomności przez przyjęcie zasady „najpierw mieszkanie” oraz strategicznych unijnych ram dotyczących integracji Romów po 2020 r. z konkretnymi

celami i finansowaniem krajowym; wzywa także Komisję do przeprowadzenia analizy porównawczej różnych systemów dochodów minimalnych w państwach członkowskich, które zapewniają podstawową ochronę socjalną i siatkę bezpieczeństwa osobom potrzebującym, oraz do wskazania przykładów najlepszych praktyk w celu przedstawienia ram w tym zakresie;

29. podkreśla znaczenie wymiaru automatycznej stabilizacji systemów opieki społecznej w celu amortyzacji wstrząsów społecznych wywołanych czynnikami zewnętrznymi, takimi jak recesja; wzywa zatem państwa członkowskie do wprowadzenia strategii politycznych mających na celu przywrócenie bezpieczeństwa zatrudnienia przez zapewnienie ochrony socjalnej wszystkim kategoriom pracowników, w tym w przypadku zwolnień; w kontekście zalecenia MOP nr 202, w którym określono minimum ochrony socjalnej, wzywa również państwa członkowskie do zapewnienia i zwiększenia inwestycji w systemy zabezpieczenia społecznego w celu zagwarantowania ich skuteczności w zakresie eliminacji ubóstwa i nierówności oraz zapobiegania im, przy jednoczesnym zapewnieniu zrównoważoności tych systemów;
30. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że podczas pandemii COVID-19 wiele państw członkowskich podjęło nadzwyczajne środki w celu zapobiegania bezdomności i eliminowania jej przez zaprzestanie eksmisji i zapewnianie zakwaterowania w sytuacjach wyjątkowych; wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania dostępu do mieszkań i do zapewnienia trwałych, proaktywnych i reaktywnych rozwiązań w celu wyeliminowania bezdomności do 2030 r.; wzywa Komisję i państwa członkowskie do gromadzenia lepszych i bardziej zharmonizowanych danych na temat bezdomności i do włączania problematyki bezdomności do wszystkich odpowiednich strategii politycznych;
31. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przedstawienia szczegółowych propozycji mających na celu zagwarantowanie sprawiedliwej transformacji w odniesieniu do poprawy efektywności energetycznej obiektów mieszkalnych i do należytego zajęcia się problemem ubóstwa energetycznego w powiązaniu z celami i zasadami Zielonego Ładu;
32. podkreśla, że przejrzystość wynagrodzeń ma kluczowe znaczenie dla zwalczania niesprawiedliwego zróżnicowania wynagrodzeń i dyskryminacji; z zadowoleniem przyjmuje zatem zamiar Komisji dotyczący wprowadzenia wiążących środków w zakresie przejrzystości wynagrodzeń, które powinny objąć wskaźnik równości wynagrodzeń kobiet i mężczyzn i zagwarantować pełne poszanowanie autonomii krajowych partnerów społecznych; wzywa do szybkiego przyjęcia tych środków w celu rozwiązania problemu zróżnicowania wynagrodzenia i emerytur ze względu na płeć oraz uniknięcia dalszych nierówności i dyskryminacji ze względu na płeć na rynku pracy; ponownie podkreśla potrzebę uwzględniania aspektu płci we wszystkich obszarach budżetowych i politycznych; wzywa państwa członkowskie i Komisję do promowania przedsiębiorczości wśród kobiet i ułatwiania im dostępu do finansowania; wzywa państwa członkowskie do odblokowania w Radzie negocjacji dotyczących dyrektywy w sprawie kobiet w zarządach; apeluje o lepsze uwzględnienie okresów urlopu macierzyńskiego i rodzicielskiego w uprawnieniach emerytalnych;
33. jest zaniepokojony wzrostem dyskryminacji i rasizmu w Europie; wzywa Komisję i

państwa członkowskie do skuteczniejszego wdrażania prawodawstwa, polityki i praktyk antydyskryminacyjnych oraz do położenia kresu strukturalnej dyskryminacji mniejszości w dostępie do zatrudnienia i w miejscu pracy; wzywa Komisję do przedstawienia komunikatu zawierającego wytyczne dotyczące zapobiegania segregacji mniejszości na rynku pracy, w tym mniejszości etnicznych, a także zawierającego normy wolnej od dyskryminacji polityki rekrutacyjnej obowiązującej państwa członkowskie i pracodawców, w tym zaleceń dotyczących przyjęcia planów na rzecz równouprawnienia na poziomie przedsiębiorstw oraz w sektorowych układach zbiorowych pracy, jak również powoływania grup zadaniowych ds. różnorodności w miejscu pracy, które będą zajmować się stereotypami, uprzedzeniami i negatywnym podejściem oraz zapobiegać dyskryminacji w procesach rekrutacji, awansu zawodowego, w odniesieniu do wynagrodzeń i dostępu do szkoleń; podkreśla, że z takich planów działania na rzecz równouprawnienia należy również korzystać, by promować różnorodność etniczną i kulturową w miejscu pracy, tworzyć regulaminy wewnętrzne pozwalające na walkę z rasizmem, powiązaną dyskryminacją i nękaniami w miejscu pracy, monitorować procedury rekrutacji, awansu i zatrzymywania pracowników i dokonywać przeglądu tych procedur w kontekście aspektów równouprawnienia, pozwalających wskazać bezpośrednie i pośrednie praktyki dyskryminacyjne, i przyjąć środki naprawcze służące ograniczeniu nierówności w każdym z tych obszarów; apeluje, aby te plany działania na rzecz równouprawnienia obejmowały gromadzenie danych dotyczących równouprawnienia zgodnie z normami w zakresie prywatności i praw podstawowych do tych celów;

34. zwraca uwagę na potrzebę zwalczania dyskryminacji ze względu na wiek na rynkach pracy, w tym przez upowszechnianie wiedzy o dyrektywie Rady 2000/78/WE ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy, a także przez zagwarantowanie możliwości uczenia się przez całe życie dzięki zindywidualizowanym kursom i szkoleniom;
35. apeluje do państw członkowskich o zapewnienie ogólnodostępnych i przystępnych cenowo wysokiej jakości usług w zakresie opieki nad dziećmi i wczesnej edukacji, a także krótko- i długoterminowych usług opieki i usług socjalnych, w tym dla osób starszych i z niepełnosprawnościami, aby ułatwić im niezależne życie, a kobietom – uczestnictwo w rynku pracy; apeluje w związku z tym do państw członkowskich o szybkie i pełne wdrożenie dyrektywy w sprawie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym rodziców i opiekunów; wzywa do opracowania unijnych ram usług opiekuńczych, które określałyby minimalne standardy oraz wytyczne jakości;
36. uznaje kluczową rolę europejskich pracowników opieki w czasie pandemii; wzywa do opracowania europejskiej strategii dotyczącej opiekunów, aby zapewnić sprawiedliwą mobilność pracowników w tym sektorze i poprawić warunki pracy opiekunów;
37. podkreśla, że kryzys spowodowany pandemią COVID-19 pogorszył poziom życia osób z niepełnosprawnościami; wzywa Komisję do przedstawienia kompleksowej i długoterminowej unijnej strategii w sprawie niepełnosprawności na okres po 2020 r., opracowanej w oparciu o konsultacje z osobami z niepełnosprawnościami i reprezentującymi je członkami rodzin lub organizacjami; wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia środków łagodzących skutki kryzysu zgodnie z Konwencją ONZ o prawach osób niepełnosprawnych w celu zapewnienia ochrony praw osób z

niepełnosprawnościami, ich pełnego i skutecznego uczestnictwa i włączenia społecznego, a także równych szans i niedyskryminacyjnego dostępu do towarów, usług i zajęć rekreacyjnych; apeluje także do Komisji i państw członkowskich o intensyfikację starań o zapewnienie osobom z niepełnosprawnościami dostępu do rynku pracy przez usunięcie barier, wykorzystanie możliwości, jakie oferuje praca w środowisku cyfrowym, i tworzenie zachęt do zatrudniania ich;

38. jest zaniepokojony utrzymującym się odsetkiem osób wcześniej kończących naukę, zwłaszcza w grupach zmarginalizowanych, i rosnącym odsetkiem uczniów uzyskujących słabe wyniki; podkreśla, że luki w podstawowych umiejętnościach liczenia, czytania i pisanie oraz umiejętnościach cyfrowych stanowią poważną przeszkodę dla istotnego uczestnictwa w społeczeństwie i rynku pracy; wzywa państwa członkowskie do dopilnowania, by każda osoba miała prawo do wysokiej jakości, dostępnego i włączającego kształcenia, szkoleń i uczenia się przez całe życie; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmożenia starań o inwestycje w wysokiej jakości kształcenie, kształcenie zawodowe i szkolenie obejmujące dostosowane do potrzeb wsparcie, przy wzmocnieniu środków służących przekwalifikowaniu, w tym nabywaniu umiejętności cyfrowych, oraz promowaniu uczenia się przez całe życie, aby umożliwić siłę roboczej dostosowywanie się do zmieniających się wymogów rynku pracy; podkreśla, że na wyniki edukacyjne negatywny wpływ mają wykluczenie społeczne, dyskryminacja, stereotypy, ubóstwo i segregacja, którymi także należy się zająć; zwraca się do Komisji, aby przeprowadziła wszechstronną analizę czynników wpływających na wczesne kończenie nauki, w tym aspektów społecznych, i w oparciu o nią przedstawiła propozycję rozwiązania tego problemu;
39. podkreśla, że dostosowanie kwalifikacji do umiejętności i możliwości zatrudnienia, a także szybkie uznawanie i lepsze poświadczanie kwalifikacji zawodowych w UE mogą przyczynić się do stworzenia dobrze funkcjonującego i włączającego europejskiego rynku pracy oraz że do osiągnięcia tego celu mogłaby przyczynić się ściślejsza współpraca między systemami edukacji a przedsiębiorstwami; wzywa państwa członkowskie do jak najlepszego wykorzystania rozwiązań cyfrowych w dziedzinie edukacji, z uwzględnieniem szybkiego rozwoju technologii i przyszłych potrzeb rynku pracy;
40. podkreśla, że kwalifikacje i poświadczone kompetencje stanowią wartość dodaną pracowników, poprawiając ich pozycję na rynku pracy, i mogą być przenoszone w przypadku przepływu na rynku pracy; wzywa do ukierunkowania publicznej polityki w dziedzinie umiejętności na certyfikację i walidację kwalifikacji i kompetencji; podkreśla, że w przedsiębiorstwach mających dostęp do środków publicznych na podnoszenie kwalifikacji pracowników, w porozumieniu z przedstawicielami pracowników, należy ustanowić systemy wynagrodzeń oparte na umiejętnościach, ponieważ system taki zapewniłby zwrot z tej inwestycji publicznej;
41. z zadowoleniem przyjmuje zaktualizowany europejski program na rzecz umiejętności, którego celem jest spełnienie wymogów i podjęcia przyszłych wyzwań rynku pracy UE, społeczeństwa oraz transformacji ekologicznej i cyfrowej w zakresie umiejętności; podkreśla, że wspieranie odpowiednich umiejętności – z naciskiem na umiejętności cyfrowe – poprawi wydajność i ułatwi ekologiczną i cyfrową transformację w kierunku bardziej zielonej i inteligentnej gospodarki; wzywa państwa członkowskie do podjęcia

kwestii cyfryzacji, automatyzacji, niedoboru i niedopasowania umiejętności oraz wykluczenia cyfrowego; podkreśla, że szczególną uwagę należy poświęcić młodzieży, długotrwale bezrobotnym, ofiarom przemocy uwarunkowanej płcią, osobom z niepełnosprawnościami, społecznościom romskim i innym grupom zagrożonym dyskryminacją; podkreśla pilną potrzebę ustanowienia gwarancji umiejętności zgodnie z zasadami gwarancji dla młodzieży, tak aby wszystkim Europejczykom zapewnić możliwość dobrej jakości podnoszenia i zmiany kwalifikacji;

42. podkreśla potrzebę zajęcia się społecznymi, gospodarczymi i środowiskowymi uwarunkowaniami zdrowia; wzywa do utworzenia europejskiej unii zdrowia, przeprowadzania testów warunków skrajnych systemów opieki zdrowotnej UE, ustanowienia minimalnych standardów jakości opieki zdrowotnej, stworzenia europejskiego mechanizmu reagowania w dziedzinie zdrowia, a także do wzmocnienia unijnych agencji ochrony zdrowia i zdolności w zakresie ochrony ludności, przy czym wszystkim tym działaniom powinny przyświecać zasady solidarności, niedyskryminacji, strategicznej autonomii i współpracy, a względy zdrowia publicznego powinny znaleźć się w centrum definiowania i realizacji wszystkich strategii politycznych i działań Unii, zgodnie z postanowieniami Traktatu, wraz z systematyczną oceną wpływu na zdrowie wszystkich odpowiednich strategii politycznych i ze szczególnym uwzględnieniem świadczenia opieki zdrowotnej i leczenia na rzecz osób starszych; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia dostępu do wysokiej jakości, ukierunkowanej na ludzi i dostępnej opieki zdrowotnej, w tym skutecznej i dysponującej odpowiednimi zasobami powszechnej profilaktyki zdrowotnej i promocji zdrowia skierowanej do wszystkich; z zadowoleniem przyjmuje przeniesienie nacisk w europejskim semestrze z oszczędności na wydajność oraz na wyniki w opiece zdrowotnej; wzywa Komisję do wzmocnienia wysiłków na rzecz rozwiązania problemu nierówności w zakresie zdrowia między państwami członkowskimi UE i wewnątrz nich, opracowania wspólnych wskaźników i metod monitorowania zdrowia i wydajności systemów opieki zdrowotnej w celu zmniejszenia nierówności, określenia i priorytetowego traktowania obszarów wymagających poprawy i zwiększenia finansowania; uważa, że Komisja powinna ocenić skuteczność środków w celu zmniejszenia nierówności w dziedzinie zdrowia wynikających z polityki, z uwzględnieniem czynników ryzyka społecznego, gospodarczego i środowiskowego;
43. przypomina o znaczeniu praworządności – obejmującej m.in. niezależny i skuteczny system wymiaru sprawiedliwości, wysokiej jakości administrację publiczną i system zamówień publicznych oraz solidne ramy antykorupcyjne – jako podstawy stabilnego otoczenia biznesowego, dobrze działających rynków pracy i właściwego wykorzystania funduszy unijnych; podkreśla zatem, że ocena praworządności i skuteczności systemu wymiaru sprawiedliwości nadal powinna być częścią europejskiego semestru; apeluje do państw członkowskich o ratyfikację zrewidowanej Europejskiej karty społecznej;
44. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ

Data przyjęcia	1.10.2020
Wynik głosowania końcowego	+ : 42 - : 6 0 : 7
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Atidzhe Alieva-Veli, Abir Al-Sahlani, Marc Angel, Dominique Bilde, Gabriele Bischoff, Vilija Blinkevičiūtė, Andrea Bocskor, Milan Brglez, Sylvie Brunet, David Casa, Leila Chaibi, Margarita de la Pisa Carrión, Klára Dobrev, Jarosław Duda, Estrella Durá Ferrandis, Lucia Ďuriš Nicholsonová, Rosa Estaràs Ferragut, Nicolaus Fest, Loucas Fourlas, Cindy Franssen, Helène Fritzon, Helmut Geuking, Alicia Homs Ginel, France Jamet, Agnes Jongerius, Radan Kanev, Ádám Kósa, Stelios Kypouropoulos, Katrin Langensiepen, Miriam Lexmann, Elena Lizzi, Radka Maxová, Kira Marie Peter-Hansen, Dragoş Pişlaru, Manuel Pizarro, Dennis Radtke, Elżbieta Rafalska, Guido Reil, Daniela Rondinelli, Mounir Satouri, Monica Semedo, Beata Szydło, Eugen Tomac, Romana Tomc, Marie-Pierre Vedrenne, Marianne Vind, Maria Walsh, Stefania Zambelli, Tatjana Ždanoka, Tomáš Zdechovský
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Konstantinos Arvanitis, Brando Benifei, Marc Botenga, Samira Rafaela, Eugenia Rodríguez Palop

**GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI
PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ**

42	+
ECR	Lucia Ďuriš Nicholsonová, Helmut Geuking
GUE/NGL	Konstantinos Arvanitis, Marc Botenga, Leila Chaibi, Eugenia Rodríguez Palop
NI	Daniela Rondinelli
PPE	David Casa, Jarosław Duda, Rosa Estaràs Ferragut, Loucas Fourlas, Cindy Franssen, Radan Kanev, Stelios Kympouropoulos, Miriam Lexmann, Dennis Radtke, Eugen Tomac, Romana Tomc, Maria Walsh, Tomáš Zdechovský
Renew	Atidzhe Alieva-Veli, Sylvie Brunet, Dragoş Pişlaru, Samira Rafaela, Monica Semedo, Marie-Pierre Vedrenne
S&D	Marc Angel, Brando Benifei, Gabriele Bischoff, Vilija Blinkevičiūtė, Milan Brglez, Klára Dobrev, Estrella Durá Ferrandis, Helène Fritzon, Alicia Homs Ginel, Agnes Jongerius, Manuel Pizarro, Marianne Vind
Verts/ALE	Katrin Langensiepen, Kira Marie Peter-Hansen, Mounir Satouri, Tatjana Ždanoka

6	-
ID	Dominique Bilde, Nicolaus Fest, France Jamet, Elena Lizzi, Guido Reil, Stefania Zambelli

7	0
ECR	Elżbieta Rafalska, Beata Szydło, Margarita de la Pisa Carrión
PPE	Andrea Bocskor, Ádám Kósa
Renew	Abir Al-Sahlani, Radka Maxová

Objaśnienie używanych znaków

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się